

ΠΑΡΙΣ ΓΕΜΟΥΧΙΔΗΣ 18 ετών, Ελλάδα

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ ΤΡΥΦΩΝΑ ΠΑΝΟΥΣΗ

Λίγο πριν ο Μάρκος Μπαγδατής κάνει την υπέρβαση στο αντρικό τένις, φτάνοντας σε ένα τελικό Grand Slam, ένα αστέρι που χρόνο με το χρόνο ωριμάζει και μας υπόσχεται λαμπρές στιγμές στο μέλλον, ο Πάρις Γεμουχίδης, έγραψε τη δική του ιστορία στα γήπεδα του Μαϊάμι. Ξεπερνώντας κάθε προσδοκία, διεκδίκησε το τρόπαιο του Orange Bowl. Η ιστορία είναι αυτή που

κάνει αυτό το τουρνουά πολύ μεγάλο, αφού το 1998 αναμετρήθηκαν οι τότε «νεαροί» Roger Federer με τον David Nalbandian και ο Guillermo Coria με τον Feliciano Lopez! Εμείς βρήκαμε τον Πάρι και τον προπονητή του Phillip Hill, μοιραστήκαμε μαζί τους τις εντυπώσεις από αυτή την επιτυχία και μιλήσαμε για το παρόν και το μέλλον.

Είσαι ο πρώτος παίκτης που κατάφερε από τα προκριματικά να φτάσει σε τελικό του Orange Bowl. Πώς αισθάνεσαι για την επιτυχία σου; Κατά τη διάρκεια των απονομών ο διευθυντής του τουρνουά ανακοίνωσε από το μικρόφωνο ότι ήταν η πρώτη φορά στην ιστορία του Orange Bowl που κάποιος παίκτης φθάνει στο τελικό από τα προκριματικά. Εκεί ένιωσα δέος! Ομολογώ ότι δεν περίμενα τόσο μεγάλη επιτυχία και αυτό γιατί ξεκίνησα από τα προκριματικά. Το Orange Bowl είναι μεγάλο τουρνουά. Πέρυσι από την πρώτη πεντάδα παίξανε οι πρώτοι τέσσερις του κόσμου. Ούτε στα Grand Slam δεν παίζουν έτσι. Στο Australian Open το νούμερο 1 ήταν το 9. Εγώ πέρυσι πέρασα στα προκριματικά αλλά έχασα στον πρώτο γύρο. Φέτος ο στόχος μου ήταν να κάνω κάτι καλύτερο. Έτσι, ματς με ματς έφτασα στον τελικό.

Ο προπονητής σου μας είπε ότι αισθανόσουν πως θα πήγαινες καλά σε αυτό το τουρνουά. Πέρασα τα προκριματικά και το ίδιο βράδυ περιμέναμε να βγει το ταμπλό. Είδα ότι θα έπαιξα με τον Sweeting από τις Μπαχάμες, περυσινό νικητή του US Open και νούμερο 3 στο κόσμο. Δεν αγχώθηκα όμως καθόλου και είπα ότι αυτό τον αγώνα θα τον κερδίσω! Ο συναγωνισμός ήταν μεγάλος. Μετά στο δεύτερο γύρο κέρδισα, σχετικά εύκολα, τον Fabiano, νούμερο 2 της Ιταλίας. Όχι πως δεν έπαιξε καλά, αλλά λόγω του προηγούμενου αγώνα εγώ είχα περισσότερη αυτοπεποίθηση. Στο τρίτο ματς έπαιξα με τον Nishikori από την Ιαπωνία. Ήταν ο πιο δύσκολος αγώνας για μένα. Μπήκα στον αγωνιστικό χώρο με καινούργιο παπούτσι και όταν βγήκα είχα δυο τρύπες! Στη συνέχεια κέρδισα τον περυσινό νικητή Timothy Neilly.

Τέλος, στον ημιτελικό έπαιξα με τον Γάλλο Kevin Botti, νούμερο 67 στο κόσμο ο οποίος είχε κερδίσει το νούμερο 2. Παίζαμε πολύ αγχωμένα και οι δυο στο πρώτο σετ. Επειδή ξεκίνησε αυτός να σερβίρει, βρισκόμουν συνεχώς πίσω στο σκορ: 3-2, 4-3, 5-4 και 6-5 ώσπου το φτάνουμε tie break χωρίς κανένα διάλειμμα σε όλο το ματς. Ο καθένας κρατούσε με το ζόρι το σερβίς του και όποιος έπαιρνε το tie break θα κέρδιζε το 2ο σετ πολύ εύκολα. Ξεκίνησα 6-1 μέσα σε δυο λεπτά, πήγε 6-3 με δυο σερβίς δικά του, 7-3. Τελείωσε το tie break. Το δεύτερο σετ το πήρα εύκολα 6-2. Στον τελικό μεγάλος μου αντίπαλος ήταν η σωματική κούραση. Όλο το δεξί μου πόδι ήταν δεμένο και οι αστράγαλοι μου επίσης. Η μπάλα ήταν ένα μέτρο μακριά μου και ούτε καν έτρεχα να τη φτάσω. Απλά δεν ήθελα να εγκαταλείψω για να κερδίσει το τουρνουά.

Μια έντονη εικόνα από το Orange Bowl που θα σου μείνει αξέχαστη;

Ήταν ένας παππούς ο οποίος λίγο πριν μπω στο ματς με τον Ιταλό, στο δεύτερο γύρο, και ενώ άλλαζα το grip στη ρακέτα μου πλησίασε κοιτάζοντας με περιέργω. Όταν τον είδα με ρώτησε αν είμαι ο Έλληνας που διάβασε στην εφημερίδα ότι παίζει και μου είπε ότι ήρθε να με δει για καλή τύχη. Από τότε σε κάθε αγώνα ήταν παρών μέχρι και τον τελικό.

Σχετικά με το αγωνιστικό μέρος οι πιο έντονες στιγμές ήταν στα δυο match ball στα ημιτελικά. Ήταν 5-2, 40-15. Η αίσθηση και μόνο ότι ήμουν ένα πόντο μακριά από τον τελικό ήταν απίστευτη.

Η πιο ωραία στιγμή που έχεις ζήσει στον αγωνιστικό χώρο;

Στο Australian Open, όπου πέρασα τα προκριματικά, έτυχε να παίζω στο γήπεδο 20, ενώ στο δίπλανό έκανε

προπόνηση ο Μπαγδατής.

Κάποια στιγμή πέρασε ένας νεαρός και άρχισε να φωνάζει συνθήματα για το Μάρκο. Μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα μαζεύτηκαν πάνω από 20 άτομα, που λίγο αργότερα ήρθαν και φώναζαν συνθήματα σε μένα για περίπου 15 λεπτά! Είναι από τις πιο ωραίες στιγμές που έχω ζήσει.

Μετά από αυτή τη μεγάλη επιτυχία, όπως καταλαβαίνεις, απαιτήσεις δεν έχει μόνο ο προπονητής σου και η Ακαδημία αλλά και η Ελλάδα ολόκληρη. Περιμένουν όλοι να δουν στο πρόσωπο ενός Έλληνα κάτι ανάλογο με αυτό που έκανε ο Μπαγδατής. Πιστεύεις ότι μπορείς να κάνεις κάτι αντίστοιχο;

Μπορεί κάποιος να πει ότι κάνουμε παράλληλα βήματα. Και ο Μάρκος έφυγε σε μικρή ηλικία για το εξωτερικό όπως εγώ. Βέβαια εκείνος άφησε, συνειδητά, το σχολείο, ενώ εγώ θέλησα να το τελειώσω.

Γι αυτό το δικό μου πρόγραμμα ήταν πιο πεισμένο. Δεν πιστεύω ότι είναι ακατόρθωτο να φθάσω σε αυτό το σημείο. Έχω βρεθεί σε Grand Slam. Έχω δει όλους τους μεγάλους παίκτες και το επίπεδο δεν είναι αυτό το οποίο θα με φοβήσει. Και μόνο που έχω παίξει με τόσο μεγάλους παίκτες στα juniors και έχω κερδίσει αρκετές φορές με κάνει να αισιοδοξώ.

Εσένα τι σου άφησε αυτή η πορεία του Μάρκου; Πιστεύεις ότι αυτό θα βοηθήσει καθόλου το τένις στην Ελλάδα και στη Κύπρο;

Τους πρώτους του γύρους στο Australian Open δεν τους είδα. Το ματς που είδα ολόκληρο ήταν με αντίπαλο τον Ljubicic και από το πρώτο σετ είπα ότι θα κερδίσει. Μόνο που τον βλέπεις και παίζει, αισθάνεσαι το αποτέλεσμα. Αυτή του η επιτυχία φυσικά έχει ήδη βοηθήσει το τένις στη χώρα μας.

Ας πούμε τώρα για την Ακαδημία, όπου «μετακόμισες» εδώ και δυό χρόνια. Πώς είναι η ζωή σου εκεί;

Στην Ακαδημία υπάρχει πρόγραμμα στο οποίο πρέπει να προσαρμοστείς. Μου πήρε μερικές βδομάδες να συνηθίσω. Στην αρχή κουράζομουν πάρα πολύ. Την προπόνηση την έβγαζα μερικές φορές με το ζόρι. Ύστερα πήγα να σχολείο και κατευθείαν για ύπνο. Δεν άντεχα. Το πρόγραμμα περιλάμβανε προπόνηση από τις 09.00 ως τις 17.00 και μετά σχολείο από 17.15 ως τις 21.15. Τώρα η προπόνηση μου ξεκινάει 9 το πρωί με δίωρη γυμναστική ή τένις, ανάλογα με το πρόγραμμα που θα μου δώσει ο γυμναστής. Αυτό γίνεται γιατί χωρίζομαστε σε δυο γκρουπ. Εγώ ανήκω στο top team το οποίο αποτελείται από 5 άτομα και ακολουθεί ειδικό πρόγραμμα. Η δική μου ομάδα έκανε προετοιμασία όσο έλειπα. Εγώ θα την κάνω όταν γυρίσω και θα διαρκέσει περίπου

ένα με ενάμιση μήνα. Η περίοδος προετοιμασίας περιλαμβάνει τεσσερισήμιση με πέντε ώρες γυμναστική και μια ώρα τένις. Δίνεται περισσότερο βάρος στη φυσική κατάσταση.

Το υψηλό επίπεδο των παικτών της Ακαδημίας σε βοηθάει να διατηρήσεις τις δυνάμεις σου και να αυξήσεις τις απαιτήσεις σου;

Αν έχω κάποιο παρτενέρ μεγαλύτερο από μένα και με πολύ καλό επίπεδο, φυσικά και θα με βοηθήσει, αν κάνω προπόνηση μαζί του, αφού όταν πάω στον αγώνα το επίπεδο του αντιπάλου δε θα είναι υψηλότερο από αυτό που έχω ήδη αντιμετωπίσει. Θα μπορώ να προσαρμοστώ στον τρόπο με τον οποίο παίζει.

Μιλώντας με τον προπονητή σου καταλάβαμε ότι ασχολείται πάρα πολύ μαζί σου. Βοηθάει αυτό στη ψυχολογία σου;

Έχοντας ένα προπονητή με τον οποίο περνάς τις περισσότερες ώρες της μέρας μαζί και σε όλα τα ταξίδια είναι δίπλα σου, αποκτάς διαφορετική επικοινωνία. Γνωρίζει και καταλαβαίνει ο ένας τον άλλον καλύτερα. Υπάρχει μεγαλύτερη κατανόηση. Μετά από κάθε αγώνα συζητάμε το τι έγινε και τα τυχόν λάθη. Στο Orange Bowl πέρα από τους αγώνες κάναμε κάθε μέρα 3 φορές προπόνηση.

Πέρα από τις προπονήσεις κάνεις και πολλά ταξίδια. Πώς τα καταφέρνεις με τόσες μετακινήσεις;

Είναι θέμα συνήθειας. Έχοντας ένα ταξίδι μπροστά μου δεν το βλέπω σαν κούραση ή σαν ταλαιπωρία. Είναι μέσα στο πρόγραμμα μου. Πλέον με το που καθίσω στο αεροπλάνο και ασφαλίσω τη ζώνη μου, με παίρνει κατευθείαν ο ύπνος. Έτσι δεν καταλαβαίνω τη διαδρομή!

Συνέντευξη με τον κύριο Phillip Hill, προπονητή του Πάρι

Κύριε Hill, είστε ο άνθρωπος που δεν αφήνει τον Πάρι ποτέ μόνο. Μαζί στο Miami, μαζί κασι στη Μελβούρνη. Δώστε μας μια σύντομη εικόνα από αυτά τα δυο πρόσφατα ταξίδια.

Ο Πάρις την περασμένη χρονιά έφτασε στον τελικό του Orange Bowl, μέσα από μια εντυπωσιακή πορεία. Μετά είχε 3 τουρνουά προετοιμασίας για τα juniors του Australian Open, αλλά στους αγώνες της Μελβούρνης, δεν είχε την αναμενόμενη απόδοση. Υπάρχουν κάποιοι λόγοι που τον έκαναν να χάσει στον πρώτο κιόλας γύρο. Ο κυριότερος είναι η πίεση που δέχτηκε εσωτερικά, καθώς μετά το Orange Bowl, η θέση του βελτιώθηκε αρκετά και βρέθηκε μέσα στην πρώτη 25άδα, δηλαδή μεταξύ των καλύτερων ανερχόμενων αθλητών. Εκεί λοιπόν, είχε την ευκαιρία απέναντι σε έναν θεωρητικά εύκολο αντίπαλο, τον Nathaniel Schnugg από τις ΗΠΑ, να προχωρήσει στον επόμενο γύρο. Όμως εμφανίστηκε τελειώς διαφορετικός. Δεν χτυπούσε τη μπάλα όπως έπρεπε, δεν μπορούσε να συγκεντρωθεί, ήταν νευρικός και δεν είχε καθαρό μυαλό, με αποτέλεσμα να μη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό του από την πίεση. Έδινε βάρος στη νίκη και δε μπορούσε να εστιαστεί στον τρόπο που θα έφτανε σ' αυτή. Μάλιστα, τα συμπτώματα αυτά εμφανίστηκαν στα περισσότερα παιδιά που πήραν μέρος στο τουρνουά.

Ας αφήσουμε λοιπόν το Australian Open και ας πάμε στη μεγαλύτερη επιτυχία του. Στο ταμπλό του τελικού του Orange Bowl, αναγραφόταν το όνομα Gemouchidis. Πως φτάσατε ως εκεί;

Στο τουρνουά του Orange Bowl συνέβη ακριβώς το αντίθετο. Ο Πάρις ήταν πολύ συγκεντρωμένος σε κάθε πόντο, σε κάθε σετ, σε κάθε αγώνα. Ήταν πολύ ήρεμος με τους αντιπάλους του και κατάφερε να παίρνει πολύ νωρίς είτε αμυντική είτε επιθετική θέση στο γήπεδο σε μεγάλης διάρκειας πόντους. Ακόμα και όταν πιεζόταν από δυνατότερους αντιπάλους του, κατάφερε με μεγάλη αυτοσυγκέντρωση να αλλάζει το παιχνίδι του, με αποτέλεσμα να κερδίζει τους πόντους. Είναι χαρακτηριστικό ότι σε στιγμές μεγάλης πίεσης δεν έκανε αμυντικά

χτυπήματα, αλλά επιδίωκε το επιθετικό χτύπημα που θα αιφνιδίαζε τον αντίπαλο.

Τι βοήθησε τον Πάρι να έχει ένα τόσο δυνατό ξεκίνημα;

Τα πρώτα 3 εμπόδια για την είσοδό του στο κυρίως ταμπλό, οι Scholl (USA), Loza (MEX) και Mixson (USA), ήταν μια πολύ καλή προπόνηση που ανέβασε την ψυχολογία του Πάρι. Από τη στιγμή που είδε το ταμπλό, ένωσε αισιόδοξος Η κλήρωση τον έφερε αντιμέτωπο με τον Sweeting από τις Μπαχάμες, το Νο3 του ταμπλό, από τον οποίο πρόσφατα είχε χάσει σε τουρνουά στη Βραζιλία. Τελικά η νίκη ήρθε με εγκατάλειψη του Sweeting στο 3ο σετ (είχε κάποιο πρόβλημα στα μάτια του και δεν απέδωσε όπως θα μπορούσε), εξυψώνοντας την αυτοπεποίθησή μας. Από το σημείο αυτό όλα τα παιχνίδια τα έπαιξε με άνεση, κάτι που έλειπε στη Μελβούρνη.

Ποια ήταν η πιο δυνατή στιγμή για εσάς από τα παιχνίδια του Πάρι στο Orange Bowl;

Η αναμέτρηση με τον Ιάπωνα Kei Nishikori. Θεωρώ ότι ήταν ίσως ο πιο πολύ σκληρός αγώνας του τουρνουά για εμάς. Ο Πάρις βρισκόταν συνέχεια πίσω στο σκορ, έχοντας χάσει το πρώτο σετ με 4/6 και μετά από πολύ κόπο έφτασε το δεύτερο στο tie break. Το εντυπωσιακό είναι ότι ο Πάρις εξόντωσε τον Γιαπωνέζο από πλευράς φυσικής κατάστασης. Σε ένα ζεστό περιβάλλον και μεγάλης διάρκειας rally, φάνηκε πόσο συγκεντρωμένα έπαιζε. Ήταν το όπλο του για να πάρει το ματς. Κερδίζοντας το 2ο σετ και έχοντας «τρέξει» απίστευτα τον αντίπαλο, ήμουν σίγουρος ότι θα κέρδιζε. Ο Nishikori στο τρίτο σετ εξαντλημένος πάθαινε κράμπες και έχασε με 6/4. Ήταν μια πολύ καλή νίκη!

Ποιες ήταν οι συμβουλές σας στον Πάρι λίγο πριν τον τελικό; Πώς εξελίχθηκε ο αγώνας;

Του μίλησα κυρίως για τακτική. Την ακολούθησε στα πρώτα 3 games, αλλά στον τελικό ο Πάρις δεν είχε την αυτοσυγκέντρωση των προηγούμενων αγώνων. Ενώ το σκορ ήταν 2-1 στο πρώτο σετ, σε ένα δεύτερο service του Πάρι, ο κριτής έδωσε foot fault και advantage στο Roshardt. Αυτό τον εξόργισε, με αποτέλεσμα να χάσει την επαφή με τον αγώνα, να παραπονιέται στο διαιτητή και φυσικά να μη μπορεί να επανέλθει.

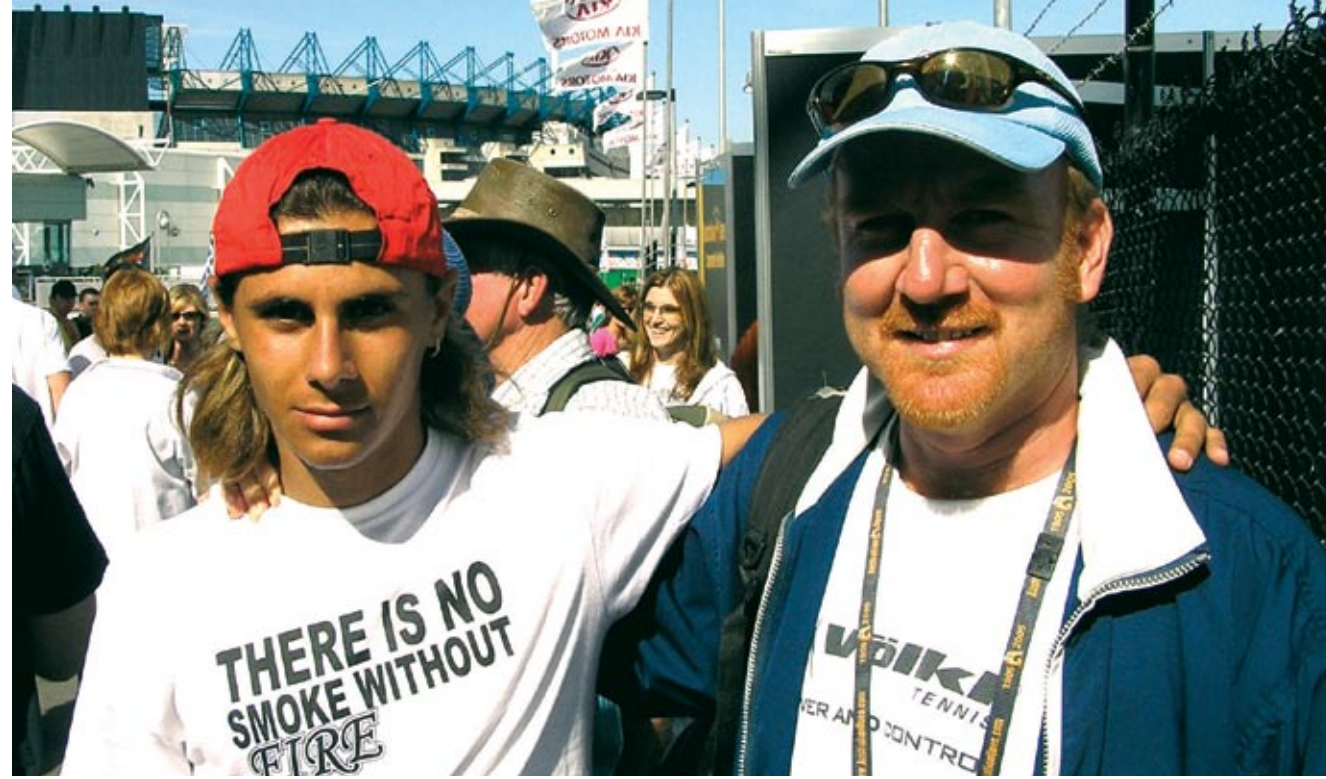
Επιπλέον, ο Πάρις είχε παίξει ήδη πολλούς αγώνες, ξεκινώντας από τα προκριματικά και φτάνοντας στον τελικό, με αποτέλεσμα να είναι πολύ κουρασμένος και προδομένος από τις δυνάμεις του. Κατά τη διάρκεια του τελικού πάθαινε συνέχεια κράμπες και στα δυο του πόδια! Ο Ελβετός ήταν ένας δύσκολος παίκτης. Αν χάσεις το ρυθμό σου παίζοντας μαζί του, δύσκολα ανατρέπεις τις καταστάσεις.

Ένας παίκτης πρέπει να έχει σταθερότητα στον τρόπο που παίζει και να μην υπάρχουν τεράστιες εναλλαγές στην απόδοσή του. Τι πιστεύετε ότι θα δώσει στον Πάρι τη σταθερότητα για να έχει συναπτά καλά αποτελέσματα;

Ο Πάρις πρέπει να δουλέψει το παιχνίδι του και φυσικά έχει πολύ δουλειά στη φυσική του κατάσταση και διάπλαση. Ενώ έχει πολύ καλή αντοχή, δεν είναι τόσο δυνατός όσο θα έπρεπε, κάτι που έχει αρνητικό αντίκτυπο στα χτυπήματά του. Όταν λοιπόν επιστρέψουμε στην Ακαδημία, θα μπει σε ένα ειδικό πρόγραμμα φυσικής κατάστασης και μυϊκής ενδυνάμωσης, με απώτερο στόχο να διορθωθεί ο τρόπος παιξίματος. Φυσικά θα δουλέψει και σε άλλα πράγματα, όπως στο backhand, στην επιστροφή του σέρβις. Με αυτό το πρόγραμμα στόχος μας είναι να ανέβει ένα επίπεδο, για να μπορεί να αντιμετωπίσει πιο δύσκολους παίκτες σε μελλοντικά τουρνουά. Το χρονοδιάγραμμα πρέπει να τηρείται αυστηρά, διότι ο ανταγωνισμός είναι μεγάλος και πολλά παιδιά διψούν για διάκριση.

Πιστεύετε ότι ο Πάρις μπορεί να γίνει ο «Μάρκος Μπαδγατής» της Ελλάδας;

Ναι, το πιστεύω, γιατί το παιδί έχει ξεχωριστή ιδιοσυγκρασία και mentality. Αν θες στην καριέρα σου να πετύχεις και να γίνεις ένας top player, πρέπει να είσαι διαφορετικός, πρέπει να ξεχωρίζεις. Το πρώτο πράγμα που πρέπει να διαθέτει διαρκώς είναι αισιοδοξία και φιλοδοξία. Το επόμενο είναι η συγκέντρωση. Ο Πάρις τα έχει μέσα του αυτά. Επίσης είναι γεννημένος «ανταγωνιστής», μεγάλο προσόν για να πετύχεις μεγάλους στόχους. Και δεν αναφέρομαι μόνο στο τένις. Και σε άλλα παιχνίδια, ακόμη και στα χαρτιά, θέλει να κερδίζει! Πιστεύω ότι χωρίς τα παραπάνω δύσκολα φέρνεις σπουδαία αποτελέσματα.

Πείτε μας δυο λόγια για τη λειτουργία της Ακαδημίας του Sergi Bruguera.

Υπάρχει καθημερινό πρόγραμμα, από τις 9 το πρωί ως αργά το απόγευμα. Στη σχολή υπάρχει μια ομάδα από τους 5 καλύτερους παίκτες, top team, που μας αντιπροσωπεύουν στα τουρνουά. Σε αυτή βρίσκεται και ο Πάρις. Η ομάδα αυτή κάνει κάθε πρωί και απόγευμα από 2 ώρες προπόνηση φυσικής κατάστασης και 2 ώρες τένις, με ενδιάμεση ξεκούραση και μεσημεριανό γεύμα. Τις απογευματινές ώρες συζητάς και προπονήει ο Sergi Bruguera και τα πρώινά εμείς δουλεύουμε πιο πολύ τακτική. Αυτό όμως δεν είναι σταθερό και εξαρτάται και από τις απαιτήσεις που έχουμε. Επίσης σε μη αγωνιστικές περιόδους οι αθλητές κάνουν πολλές ασκήσεις τεχνικής φύσης και στρατηγικής κατεύθυνσης. Πολλά drills που θα βελτιώσουν το παιχνίδι τους και θα καλύψουν κάποια προβλήματα που έχουν ανιχνευθεί. Φυσικά από την προπόνηση δεν λείπουν ποτέ οι αγώνες, ειδικά όσο πλησιάζουμε σε αγωνιστική περίοδο. Επίσης φτιάχνουμε ένα game plan και εφαρμόζουμε πολλές ασκήσεις τακτικής ανάπτυξης, χωρίς να λείπει από το όλο φάσμα η βελτίωση της φυσικής κατάστασης. Μετά η σεζόν ξεκινά...

Γίνεται κάποια θεωρητική «προπόνηση» στους αθλητές με οπτικο-ακουστικά μέσα, όπως video και άλλα; Βλέπετε να βοηθάει η θεωρία στο να βελτιωθεί κάποιος παίκτης;

Φυσικά! Έχουμε και εξετάσεις. Προς τα μέσα της περιόδου χρησιμοποιούμε το video. Όσο για τη θεωρία, αυτό εξαρτάται κυρίως από τον παίκτη, και τον τρόπο που έχει μάθει. Υπάρχουν αθλητές που είναι οπτικοί, άλλοι που ζητούν μεγάλη ανάλυση και άλλοι που βγαίνει από μέσα τους ενστικτωδώς. Ο Πάρις ανήκει στην κατηγορία των «οπτικών» και μαθαίνει πολύ εύκολα κάτι που βλέπει.

Υπάρχουν παράλληλα κάποια σεμινάρια, με σκοπό την επιμόρφωση και τη βελτίωση των προπονητών;

Στην Ισπανία είμαστε πολύ τυχεροί, γιατί πολλοί προπονητές ήταν παίκτες του τένις στο παρελθόν σε πολύ καλές θέσεις της παγκόσμιας κατάταξης, γεγονός που τους προσδίδει τεράστια εμπειρία. Οι αγώνες που έχουν παίξει είναι «σχολείο». Υπάρχουν προπονητές που ήταν κάποια στιγμή Νο 300 στο ATP. Στην Ελλάδα αυτό δύσκολο να συμβεί, γιατί δεν υπάρχουν πολλοί παίκτες σε τέτοιο επίπεδο. Εδώ οι προπονητές κατατάσσονται σε τρία επίπεδα: Level 1, Level 2 και Level 3. Για να μεταπηδήσει κάποιος από το ένα επίπεδο στο άλλο, περνά από εξετάσεις. Γενικά όμως στην Ακαδημία, υπάρχει ένα πολύ καλό κλίμα δημιουργικότητας και από τους προπονητές και από τα παιδιά.

Η Ισπανική Ομοσπονδία σας βοηθάει με κάποιο τρόπο; Όχι ιδιαίτερα. Η Ομοσπονδία μας ασχολείται με 8 ως 10 παίκτες και

τίποτα άλλο! Όλα στην Ισπανία είναι ιδιωτικά και επαγγελματικά. Υπάρχουν όμως άλλα μοντέλα ομοσπονδιών, όπως η ελβετική, η γαλλική, η βελγική, η αγγλική και άλλες, οι οποίες διαθέτουν τεράστια χρηματικά ποσά για προγράμματα και παίκτες. Φανταστείτε ότι ο Ελβετός νεαρός Roshardt που κέρδισε τον Πάρι στο Orange Bowl, πρέπει να αισθάνεται πολύ τυχερός που έχει τη δυνατότητα να προπονηθεί κάποιες φορές με τον ίδιο το Federer! Επίσης η Ελβετική ομοσπονδία, όπως και οι προαναφερόμενες, καλύπτουν πλήρως τα έξοδα των παιδιών που στέλνουν σε αγώνες.

Πώς σας φαίνεται η ιδέα να δημιουργηθεί μια ιδιωτική ακαδημία τένις στην Ελλάδα, για παράδειγμα από τον Sergi Bruguera και το επιτελείο του; Με τον τρόπο αυτό οι αθλητές μας θα είχαν τη δυνατότητα να γίνουν επαγγελματίες, χωρίς να «μεταναστεύουν» στο εξωτερικό.

Καλή η σκέψη αλλά φαντάζομαι ότι δε θα έχει τα ίδια αποτελέσματα με τη δουλειά που γίνεται στο εξωτερικό. Ο λόγος είναι απλός. Μια ακαδημία στην Ελλάδα θα στερείται από ανταγωνισμό, καθώς στη χώρα σας δεν υπάρχουν τα τουρνουά juniors όπου παίζουν οι καλύτεροι αθλητές, όπως στην Ισπανία, στη Γαλλία, στην Αγγλία κτλ. Τα παιδιά λοιπόν μιας τέτοιας σχολής θα πρέπει πάλι να ταξιδεύουν σε όλη την Ευρώπη για να παίζουν σε ανταγωνιστικά τουρνουά. Οπότε, καταλήγουμε στο ίδιο.

redlemon.gr

Guillermo Coria plays with O³

prince®

«Όπως κάθε Σεπτέμβρη εδώ και πολλά χρόνια, έτσι και τον Σεπτέμβρη του 1993 έψαχνα στα μάτια των πεντάχρονων παιδιών, που έρχονταν στον Όμιλο, να βρω αυτό το κάτι, που σηματοδοτεί την αρχή μιας πορείας γεμάτης περιπέτεια, ένταση, πολλή δουλειά και εντέλει ικανοποίηση. Μωρά ακόμη, μα πρέπει να δείχνουν στοιχεία δύναμης, ταχύτητας, επιμονής, αγάπης για την μπάλα και κυρίως να έχουν αυτό που εμείς οι προπονητές λέμε «μάτι» και αντίληψη. Δύσκολη η επιλογή, σχεδόν αδύνατη για πολλούς. Η επιστήμη την απορρίπτει, όταν αυτή γίνεται εμπειρικά και ο προπονητής εκτίθεται, όταν κάνει λάθος επιλογές. Τα παιδιά πάρα πολλά, αλλά τελικά η επιλογή ήταν εύκολη. Σε όλα τα τεστ ο Πάρις άριστευε, οι ικανότητές του ήταν φοβερές είτε σε σωματικό επίπεδο, είτε σε ασκήσεις αντίληψης, Εκείνο όμως που σε κατακτούσε αμέσως, ήταν ο χαρακτήρας του. Ευχάριστος, χαμογελαστός, μαχητής, πεισματάρης, ομαδικός. Γνώστης των ικανοτήτων του, όπως όλα τα χαρισματικά παιδιά, απαιτούσε ειδικούς χειρισμούς προκειμένου να αναδείξει κάποιος το ταλέντο του και μέσα από την πειθαρχία, την επανάληψη και την αυστηρή καθοδήγηση να τον κάνει να ξεδιπλώσει σιγά-σιγά, με πρόγραμμα, με ιδρώτα και πολλή προσπάθεια τον εαυτό του. Λατρεύω την δουλειά μου, αλλά το να συνεργάζεσαι με τέτοια παιδιά κάνει την κούραση απόλαυση. Θέλει όμως «σιδερένιο» πρόγραμμα γιατί οι ικανότητές τους σε παρασύρουν. Λίγο λιγότερη προπόνηση και βγίκες εκτός στόχων, λίγο περισσότερη και έρχεται ο τραυματισμός, η υπερκόπωση, η ψυχική κούραση.

Δυσκολία και ομορφιά μαζί. Γνώση και πρόβλεψη και πάνω απ' όλα πρόγραμμα. Εκείνος έβλεπε ότι ήταν έτοιμος και όπως ήταν φυσικό ήθελε να παίξει και εκτός Ομίλου. Εγώ έπρεπε να τον προφυλάξω για λίγο ακόμη. Ήταν οκτώ ετών. Ήξερα ότι αυτό ήταν αντιπαιδαγωγικό. Στερούσα από ένα παιδί το τένις με τούς φίλους του εκτός Ομίλου, τη χαρά της αναγνώρισης σε άλλους τενιστικούς χώρους. Θεωρούσα όμως ότι δεν ήταν οποιοδήποτε παιδί. Προσπαθούσα να αντισταθμίσω τις ελλείψεις που του δημιουργούσα με άλλες παροχές στα πλαίσια του «προγράμματος». Τρομερό το δίλημμα για τον προπονητή-παιδαγωγό- καθοδηγητή. "Λίγους μήνες ακόμη παιδί μου". Μέσα από την χωρίς λέξεις επικοινωνία μας, μέσα από τον κοινό ιδρώτα και προσπάθειά μας, ένοιωθε τι επιδίωκα και καταλάβαινε τι εννοούσα. Και έστω και μισοκλαιώντας πειθαρχούσε. Δύσκολη και η θέση των γονιών. Έξω από το γήπεδο, τόσο μακριά αλλά και τόσο κοντά. Να υπομένουν το κρύο, τη ζέστη, τις φωνές του προπονητή στο παιδί τους, τις τιμωρίες, τις απαγορεύσεις, αλλά εκείνοι να είναι πάντα εκεί. Οι μήνες πέρασαν και ήρθε η ώρα, ο Πάρις να πάρει την άδεια να παίξει παντού και μαζί και την ευχή μου για καλή σταδιοδρομία, για καλό πέταγμα, για τον αγώνα τον καλό. Και οι αγώνες ήρθαν και μαζί ήρθαν και οι νίκες, οι ατελείωτες νίκες, η απεριγράπτη ικανοποίηση, η απόλυτη δικαίωση, τα κύπελλα και οι πρωτιές διαδέχθηκαν η μία την άλλη. Πέρασαν όμως πέντε χρόνια και κάπου εδώ η δική μου δουλειά τελειώνει...

Καιρός να σε αναλάβει ο Γιώργος (Φουντούκος), να «ταξιδέψει» αυτός μαζί σου. Για μένα ένας άλλος Σεπτέμβρης έρχεται με κάποια άλλα πιτσιρίκια που περιμένουν να ακούσουν τις άγριες φωνές μου και να δεχθούν την δήθεν αυστηρή μου ματιά. Κλείνοντας απευθύνω έκκληση στους Ομίλους και στην Πολιτεία : "Βοηθήστε αυτά τα παιδιά. Αποτελούν εθνικό κεφάλαιο". Καλή συνέχεια παιδί μου. Η σκέψη μου και η βοήθειά μου θα σε ακολουθούν πάντα».

Νίκος Κονάρης

«Με τον Πάρι συνεργαστήκαμε έξι δημιουργικά χρόνια. Από την αρχή έδειξε ότι είναι παιδί με ισχυρή προσωπικότητα, ταλέντο και θέληση για δουλειά. Ο δυνατός χαρακτήρας του και το έντονο για τη νίκη ήταν πάντα οδηγίοι στις επιτυχίες του. Φιλόδοξος με υψηλούς στόχους και πάντα χωρίς φόβο να αντιμετωπίσει τις δύσκολες καταστάσεις προχώρησε και προχωρά στο δύσκολο δρόμο του πρωταθλητισμού. Δε χρειάστηκε δεύτερη σκέψη, όταν του προτάθηκε να «εγκαταλείψει» τη χώρα του και την οικογένειά του και να συνεχίσει στην Ισπανία. Στην προπόνηση πάντα εργατικός, επίμονος και συνεργάσιμος. Στους αγώνες μαχητικός, σίγουρος και συναισθηματικά ισορροπημένος. Πιστεύω ότι έχει μεγάλες δυνατότητες και προοπτική να φτάσει ψηλά. Θεωρώ τον εαυτό μου τυχερό που ο Πάρις βρέθηκε στο δρόμο μου και συνεργαστήκαμε όλα αυτά τα χρόνια. Παιδιά σαν το Πάρι μάλλον κάνουν το επάγγελμά μας ευχάριστο, δημιουργικό και είναι κρίμα που η χώρα μας δεν μπορεί να τα κρατήσει».

Γιώργος Φουντούκος

HIT YOUR BEST SHOTS. MORE OFTEN.

SWEET ZONE ENGINEERING

54% ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ SWEET SPOT

ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΑΕΡΟΔΥΝΑΜΙΚΗ

ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΟ & ΣΤΑΘΕΡΟΤΕΡΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

D. ANAGNOSTOPOULOS BROS S.A.
 Kyprou 6 Str. 17778 Tavros GR
 Tel: 030 210 4838460 Fax: 030 210 4838467 e-mail: anago@internet.gr